

[Pia Kjærsgaard]

har, kan det ikke nytte noget, at man, som jeg sagde i min ordførertale, tager munden fuld, som jeg føler at både Socialdemokratiet og SF gør. Lad os se på de svageste. Jeg tror nok, vi er enige om, SF og Fremskridtspartiet, at de svageste i vort samfund er vores folkepensionister. Jeg betragter ikke folk, der vil på barselorlov, heller ikke dem, der skal have uddannelsesstøtte, som de svageste. Det gør jeg faktisk ikke. Men jeg betragter i allerhøjeste grad folkepensionister som de svageste. Jeg synes hellere, at man må slå pjalterne sammen og sige, at så gør vi noget for dem i stedet for – og jeg ved jo godt, hvorfor man gør det – man tager hele dette store, brede vælgerunderlag, for der er så behageligt mange, men det koster uendelig mange penge. Det koster trods alt ikke så meget at forhøje folkepensionen, som hvis vi skal forhøje det hele over én bank. Det er det, jeg meget, meget gerne vil være med til.

(Kort bemærkning).

Estrup (RV):

Fru Lilli Gyldenkilde behøver såmænd ikke at råbe så højt for at få Det Radikale Venstre i tale, og det hjælper ikke meget, om der står barselorlov eller sygedagpenge eller dagpenge generelt, for vi interesserer os faktisk for spørgsmålet. Det, der havde været klogere, havde været at læse forhandlingerne for godt et års tid siden, for dengang sagde vi allerede fra radikal side, at vi var færdig med fastfrysningssperioden. Før jul sagde vi det, som jeg har sagt i dag, nemlig at vi skulle genskabe forsikringsprincippet. Så der er såmænd ikke så meget nyt i det, men derfor kan man jo godt gøre lidt af en sag ud af det.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Der er da i hvert fald det nye i det, at det står i aviserne, at det nu ser ud til at kunne blive en realitet, hvilket det ikke gjorde for et år siden.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagenes overgang til anden (sidste) behandling

vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at forslagene til folketingsbeslutning henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 193:

Forslag til lov om ændring af lov om børnetilskud og andre familieydelse. (Tredobling af det forhøjede børnetilskud for april kvartal 1987).

Af Agerschou (SF) m.fl.
(Fremsat 11/2 87).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

SF foreslår, at der i april kvartal 1987 skal ske en tredobling af det beløb, der udbetales som forhøjet børnetilskud. Begrundelsen for forslaget er, at de forældre, som modtager almindeligt børnetilskud, får udbetalt det dobbelte beløb i de to første kvartaler af 1987.

Som det er medlemmerne af i hvert fald socialudvalget bekendt, har jeg allerede flere gange besvaret spørgsmål om denne problemstilling, og derfor synes jeg måske ikke, at det i dag er stedet til at friske hele forhistorien op. Det er et led i skattereformen, og Socialministeriet har været entreprenør for lovforslaget.

Jeg synes i stedet, man skulle se på, hvad der udbetales til børnefamilierne i 1987. Fra 1. juli 1987 får alle 1.250 kr. pr. kvartal, altså 5.000 kr. om året i børnefamilieydelse pr. barn. Enlige forsørgere får børnefamilieydelsen ud over, hvad de hidtil har fået i forhøjet og ekstra børnetilskud. Dette gælder derimod ikke de familier, der får almindeligt børnetilskud, da denne form for børnetilskud afskaffes. Når den nye børnetilskudslov træder i kraft 1. juli 1987, får de efter denne dato alene børnefamilieydelsen. Til gengæld får de dobbelte portioner almindeligt børnetilskud i